

DUUMAN TYÖLÄISEDUSTAJIA JA HEIDÄN JULKILAUSUMAANSA KOSKEVASTA KYSYMYKSESTÄ ⁹⁵

Esiintyessään IV Valtakunnanduuman puhujalavalta sosialidemokraattinen ryhmä julistaa, että sen toiminta on katkeamattomassa periytyvässä yhteydessä edellisten sosialidemokraattisten ryhmien toimintaan Valtakunnanduomissa ja varsinkin toisen Duuman sosialidemokraattiseen ryhmään, jonka suhteen vastavallankumous suoritti ennen kuulumattoman poliittisen kostotoimenpiteen. Venäjän sosialidemokratia on sosialistisen proletariaatin suuren kansainvälisen vapausarmeijan joukko-osasto. Tämä armeija kasvaa nyt erittäin nopeasti kaikkialla maailmassa; yleinen elinkustannusten kalleus, liittoihin, kartelleihin, trusteihin ja syndikaatteihin yhdistyneen pääoman harjoittama sorto ja suurvaltojen harjoittama imperialistinen politiikka tekevät työläisjoukkojen aseman sietämättömäksi, kärjistävät pääoman ja työn välistä taistelua; lähestyy nopeasti se aika, jolloin tehdään loppu kapitalismista, jolloin miljoonat yhteenliittyneet proletaarit luovat sellaisen yhteiskuntajärjestelmän, jossa ei tule olemaan joukkojen kurjuutta, ei tule olemaan ihmisen harjoittamaa toisen ihmisen riistoa.

Socialidemokraattinen duumaryhmä liittää äänensä kaikkien maiden työläisten ääniin, jotka Baselin kansainvälisessä kongressissa lausuivat julki jyrkän protestinsa sota vastaan. Työläiset vaativat rauhaa. Työläiset protestoivat mitä tahansa Balkanin asioihin puuttumista vastaan. Vain Balkanin kansojen täydellinen vapaus ja itsenäisyys, vain Balkanin federatiivinen tasavalta voi turvata parhaimman ulospääsyn nykyisestä kriisistä ja kansallisuuskysymyksen todellisen ratkaisun tunnustamalla poikkeuksetta kaikkien

kansallisuuksien tasa-arvoisuuden ja niiden ehdottoman poliittisen itsemääräämisoikeuden.

IV Valtakunnanduuman sosialidemokraattinen ryhmä lausuu erikoisen protestinsa Venäjän hallituksen ulkopoliitiikkaa vastaan. Se leimaa häpeällä ne pyyteet, joiden tarkoituksena on laajentaa valtiomme aluetta anastamalla vieraita maita Bosporissa, turkkilaisessa Armeniassa, Persiassa ja Kiinassa, se leimaa häpeällä Mongolian anastuksen, mikä seikka loukkaa ystäväsuhteita suureen Kiinan veljestasavaltaan.

Minkälainen shovinismi ja nationalismi tahansa saa itselleen säälimättömän vihollisen sosialidemokraattisesta ryhmästä, olkoon sitten kysymys hallituksen julmasta, petomaisesta nationalismista, joka polkee ja kuristaa Suomea, Puolaa, Ukrainaa, juutalaisia ja kaikkia ei-isovenäläisiä kansoja,— tai siitä tekopyhästi verhotusta, hiotusta nationalismista, jota liberaalit ja kadetit harjoittavat ollen valmiit rupattelemaan Venäjän suurvaltatehtävistä sekä Venäjän ja toisten suurvaltojen välisestä sopimuksesta vieraiden maiden ryöstämiseksi.

Hallitsevat luokat yrittävät tuloksettomasti kääntää nationalistisella puhetulvalla kansan huomion pois Venäjän sietämättömästä sisäisestä tilanteesta. Neljännen Duuman vaalien ennenkuulumaton vääreennys, joka muistuttaa seikkailija Napoleon III bonapartistisia menetelmiä, osoitti sadannen ja tuhannennen kerran, että hallitus ei voi nojautua yhteenkään väestöluokkaan. Se ei voi edes pysyttää pystyssä sitä liittoa tilanherrain ja suurporvariston kanssa, jonka nimessä vuoden 1907 kesäkuun 3 päivän valtiokaappaus suoritettiin. Duuma on käynyt oikeistolaisemmaksi samaan aikaan kun koko maa on käynyt vasemmistolaisemmaksi.

Koko Venäjä on näentymäisillään oikeudettomuuden ja mielivallan ikeen alle. Koko sivistynyt maailma saa suuttumuksesta vavisten kuulla poliittisten vankien kidutuksista ja kärsimyksistä Kutomaran, Algatshin y.m. vankiloissa, joissa piinataan maamme parhaimpia miehiä. Venäjä tarvitsee poliittista vapautta niin kuin ihminen tarvitsee ilmaa hengittäääkseen. Venäjä ei voi elää ja kehittyä ilman painoa-, kokoontumis-, liittoutumis- ja lakkovapautta, ja ennen kaikkea, kaikkein eniten tarvitsee näitä vapauksia proletariaatti, jota Venäjän elämän oikeudettomuus sitoo käsistä ja jaloista

sille välttämättömässä taistelussa korkeampien työpalkkojen, lyhemmän työpäivän ja paremman elämän puolesta. Pääoman ies, elinkustannusten kalleus, kaupungeissa valitseva työttömyys ja maaseudun kurjistuminen tekevät erikoisen välttämättömäksi työläisten yhdistymisen liittoihin ja heidän taistelunsa elämisen oikeudesta, mutta poliittisen vapauden puuttuminen pitää työläistä orjan tai maaorjan asemassa. Mitkään uhrit eivät pysäytä työläisiä taistelussa vapaudesta, koska he tietävät hyvin, että vain Venäjän elämän kaikkien poliittisten olojen perinpohjainen muuttaminen, vain poliittisen vapauden perustojen ja periaatteiden täydellinen turvaaminen pystyvät takaamaan työläisille vapauden taistella pääomaa vastaan.

Neljännen Duuman vaalit ja työläisten poliittiset joukkolakot vuonna 1912, joihin osallistui noin miljoona työläistä, osoittivat, että lähestyy aika, jolloin työläiset lähtevät uudestaan kaikkien demokraattisten joukkojen etunenässä valloittamaan vapautta. Kolme leiriä mitteli voimiaan vaalitaistelussa. Vastavallankumouksellinen hallituksen leiri osoittautui niin voimattomaksi, että sen täytyi väärentää jopa kesäkuun 3 päivän lain nojalla toimitettuja vaaleja pakottamalla peloteltuja maaseudun pappeja äänestämään omaatuntoaan vastaan, vakaumuksiaan vastaan. Liberalismin leiri siirtyi vielä enemmän demokraattien puolelta suurporvariston puolelle. Kadetit todistivat vastavallankumouksellisuutensa solmimalla Riiassa ja Jekaterinodarissa, Kostromassa ja Pietarin 1. kuuriassa vaaliliiton mustasotnialaisten kanssa sosialidemokraatteja vastaan. Liberaalinen utopia perustuslaillisista reformeista nykyisen poliittisen järjestelmän perustojen säilyessä, ilman voimallista kansanliikettä, tämä utopia kadottaa yhä enemmän maaperää demokraattien keskuudessa. Liberaalien tunnukseksi on: „toista vallankumousta ei tarvita, tarvitaan vain perustuslaillista toimintaa”. Ja tietoisena tämän tunnuksen valheellisuudesta työväenluokka kävi taisteluun vaaleissa kooten ympärilleen kaikki demokraattiset voimat.

Kaikille on tunnettua, ja jopa hallituksen lehdet kirjoittivat, että työväenluokalla oli vaalikampanjaan lähtiessään kolme tunnusta: demokraattinen tasavalta, 8-tuntinen työpäivä ja kaiken tilanherramaan konfiskointi talonpoikain hyväksi.

Sosialidemokraattisen proletariaatin vakaumuksen mukaan nämä kolme vaatimusta vievät välttämättömästi päätökseen sellaiset kaikkien demokraattien hyväksymät vaatimukset kuin yleinen äänioikeus, paino-, kokoontumis-, liitoutumis- ja lakkovapaus, tuomarien ja virkamiesten valinnaisuus kansan toimesta, vakinaisen armeijan lakkauttaminen ja kansanmiliisin perustaminen, kirkon erottaminen valtiosta ja koulun erottaminen kirkosta ja niin edespäin.

Talonpoikaisjoukkojen asema Venäjällä käy yhä sietämättömämmäksi. Niin sanottu hallituksen „maanjärjestely” vain huonontaa enemmistön asemaa, koska se köyhdyttää maaseutua, on syössyt 30 miljoonaa ihmistä viimevuotiseen nälänhätään eikä tuo maanviljelykselle yleensä mitään pysyvää parannusta. Raha-asiajn näennäinen kuntoisuus perustuu verojen kiskomiseen ja väestön juottamiseen hallituksen lykätessä tuonnetuksi vararikkoaan solmimalla yhä uusia lainasopimuksia. III Duuman 43 oikeistolais-talonpoikaisten vaatimaton maalakiehdotuskin on pantu vihreän veran alle. Ei ole ihme, että talonpoikaiston koko parhain osa kääntää yhä enemmän katseensa työväenluokkaan, joka on ainoa kansan johtaja taistelussa vapauden puolesta. Ei ole ihme, että kaikki demokraatit näkevät vuoden 1912 poliittisissa lakoissa, jotka ovat erottamattomassa yhteydessä työväenluokan taloudelliseen liikkeeseen, uuden elämän koiton,— uuden, valtavamman vapausliikkeen koiton.

Neljännän Duuman sosialidemokraattinen ryhmä tulee puoltamaan tuon liikkeen etuja ja tarpeita. Tämä ryhmä ei katso voivansa salata IV Duuman enemmistöltä sitä, mitä Venäjän kaikki valveutuneet työläiset ajattelevat ja tuntevat. Valveutuneet työläiset ovat järkkymättömän uskollisia sosialismille. He ovat järkkymättömän uskollisia vanhan, taistelussa koetellun Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen periaatteille. Näiden periaatteiden nimessä he ovat järkkymättömän uskollisia tasavaltalaisille vakaumuksilleen.

*Kirjoitettu marraskuun
puolivälissä 1912*

Julkaistaan ensi kerran

*Julkaistaan N. K. Krupskajan
tekemän jäljennöksen mukaan*